

udtale nogen afgjørende Mening nu. I alt Fald forekommer det mig ikke hensigtsmæssigt, hvad der blev anbefalet af det ærede Medlem for Thisted Amt (Schjørring), at man just skulde indskrænke Snuespillernes Douceurer. Jeg vilde i hvert Fald foretrække denne Sag ordnet ved en særskilt Lov, men netop fordi jeg gør dette, stiller det sig for mig i dette Dieblift, som om det ubetinget vilde være det mest Korrekte her at følge den høitærede Minister og vedtage, hvad der ligefrem følger af Dommen. Selv om vi mulig — som jeg agter at gøre — stemme for det særskilte Lovforslag, have vi jo ingen Garant for, at Loven bliver færdig. Vi ere jo i Slutningen af Samlingen, og der kan jo komme allehaande Banskfeligheder; selv om intet Menneſſe har i Sinde at lægge Loven Banskfeligheder i Veien, saa kan det dog være besværligt at faae den færdig, og naar Sagen staar saaledes, forekommer det mig rigtigst at vedtage det, som ligefrem følger af Dommen. Det at tvinge Regjeringen til paany at negte Udbetalingen, at faae en ny Dom, forekommer mig rent ud sagt mindre værdigt for den lovgivende Magt. Med Hensyn til de Understøttelser, som ere bragte i Forslag fra Udvalgets Flertal i Overensstemmelse med Ministeren, da er det ganske vist ikke hele Udvalgets Opfattelse just særlig at ville anbefale denne enkelte Mand, Lumbye, som der her har været Tale om, men vi have troet at kunne give Ministeren Ret til at overføre denne Besparelse, som nu falder paa den første Post af disse videnskabelige Understøttelser, der, hvor han især ønsker at have den, nemlig paa Posten „de midlertidige Understøttelser“. Til hvem Ministeren saa anvender disse midlertidige Understøttelser, er hans Sag, thi det er ham, der uddeler dem, og det er ikke vor Agt herom at udtale nogen Kritik i Almindelighed og allermindst nogen særlig Kritik af, hvad der her foreligger. Vi ville kun i Almindelighed tilraade, at denne Sum, som her er bleven ledig ved Professor Rungs Død, maa blive overført fra den 1ste til den 2den Post, nemlig midlertidige Understøttelser, og naar den bliver overført dertil, vil det altid staa den bevilgende Myndighed frit for at foretage hvilkensomhelst Forandring, som den

paa Grund af Forholdene maatte finde ønskelig. Med Hensyn til den botaniske Have, da haaber jeg, at det ærede Thing efter den Diskussion, som nu er ført ved 3die Behandling, vil tage ethvert økonomisk Hensyn og fremfor Alt det vigtige særegne økonomiske Hensyn, som i dette Diemed foreligger. Jeg haaber, at man ikke her vil forsøge at forhindre den høitærede Minister i at benytte de gunstige Konjunkturer, som han for Diebliftet har ved at have bundet Entreprenøren ved Værthushene. Overfor Spørgsmaalet om Skolepengene og Anmærningerne skal jeg i det Væsentlige henholde mig til det Meget, som allerede er udtalt om denne Sag. Vor Opfattelse er nu den, at vi her skulde lade os nøie med den virkelige betydelige Smødekønnen, som den høitærede Minister har vist os haade i det ene og det andet af disse Spørgsmaal. Vi tro, at man skal lade sig nøie med, at den høitærede Minister har erklæret ikke at ville foretage disse Ansættelser, som vi ønske at forebygge, samt at han er gaaet ind paa at forhøje Skolepengene, og at vi for Øvrigt skulde overlade den nærmere Ordning af Sagen til Ministeren efter Forhandling med vedkommende specielle Sagkyndige, med vedkommende særlige Instituter og senere med den bevilgende Myndighed. Det forekommer mig, at dette er Alt, hvad man i Diebliftet med Billighed kan forlange, og at vi navnlig paa ingen Maade behøve at slaa det fast paa den Maade, som er anbefalet af det ærede Mindretal. Det Samme gjælder tildels det berømte Forslag om Hjørring Skole. Jeg skal herom kun særlig henvise til de Ytringer, som ere fremkomne fra det Medlem her i Thinget, som maa siges nærmest at være Repræsentant for denne Kommune, og da det jo dog er Hjørring Kommune og ingen Andre, som man agter at understøtte, saa er det dog nok værd at vide, hvad der derfra maatte gjøres gjældende. Jeg skal derhos gøre en Bemærkning ligeoverfor den ærede Ordfører for Mindretallet, ihvorvel jeg beklager, at den ærede Ordfører ikke værdiger mig den Opmærksomhed at følge de Bemærkninger, jeg henvender til ham, men det er i alt Fald ikke min Skyld, at han ikke hører dem, da jeg ser, at han nu er tilstede. Den ærede Ordfø-